

Veřejná služba má pomáhat, ne lidi trestat

Pozměňovací návrh k senátní předloze novely zákona o pomoci v hmotné nouzi, která se vztahuje také k veřejné službě, připravilo MPSV ve spolupráci s poslankyní Zuzanou Kailovou a veřejnou ochránkyní práv. Cílem návrhu je vrátit institutu veřejné služby původní smysl – stát se nástrojem k aktivizaci dlouhodobě nezaměstnaných lidí, kteří žijí ze sociálních dávek. V žádném případě nejde o to, aby do české legislativy byla znovuzavedena restriktivní podoba veřejných prací, kterou před časem prosazoval exministr Drábek a kterou odmítl Ústavní soud.

Právě pozměňovací návrh předkládaný ve spolupráci s některým ze zákonodárců je jedinou možností, jak se může Ministerstvo práce a sociálních věcí zapojit do diskuze nad Senátem předkládanou novelou.

Návrh předpokládá, že lidé odkázaní na systém sociálních dávek, kteří se dobrovolně rozhodnou na veřejnou službu nastoupit, si mohou tímto způsobem přivydělat. Nabídku veřejné služby by jim měl zprostředkovat Úřad práce ČR. Pokud však Úřad práce ČR veřejnou službu klientovi nenabídne, jeho nárok na životní minimum zůstane zachován. Ti, kteří se do ní zapojí, budou mít nárok na životní minimum 3 410 korun, kdo odmítne, zůstane na existenčním minimum 2 200 korun.

„Naší snahou je zlidštit senátní návrh novely zákona, o kterém bude jednat Poslanecká sněmovna PČR. Cílem je rozlišit v zákoně ty, kteří žijí z dávek a jakékoli práci se záměrně vyhýbají, od těch, kteří nově ztratili zaměstnání,“ uvedla ministryně Michaela Marksová.

Veřejné práce musí mít podle ministryně motivační charakter, neměly by být trestem pro lidi, kterým se z objektivních důvodů dlouhodobě nedaří sehnat trvalou práci. Zatímco senátní návrh předpokládá odebrání sociální podpory státu všem, kteří se to veřejných prací nezapojí, pozměňovací návrh zohledňuje okolnosti, které přivedly lidi do evidence Úřadu práce ČR, ať už se jedná o zdravotní stav nebo čistě o fakt, že se nepodaří pracovní uplatnění pro uchazeče nalézt.

„Veřejná služba fungovala před zásahem ministra Drábka jako nástroj aktivizace lidí dlouhodobě nezaměstnaných a nezaměstnatelných, lidí, kteří žijí z dávek v hmotné nouzi. Kdo nastoupil na veřejné služby, mohl si k dávkám přivydělat. Tuto praxi si pochvalovaly také obce, řada starostů dokázala tohoto nástroje využít ke zvelebení obecních prostranství nebo institucí,“ upozornila ministryně Marksová s tím, že institut veřejných prací naopak nesmí trestat například obyvatele regionů, kde dojde k hromadnému jednorázovému propouštění, nebo patří do skupin, které jsou na trhu práce skutečně znevýhodněni.

*Petr Habáň
tiskový mluvčí*